آنها (در مورد این مال) دو گزینه پیشِ روی من گذاشتند که: با رفتار و گفتار بد آن را از من بگیرند یا مرا بخیل بخوانند؛ درحالی که من بخیل نیستم.

از عمر رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم اموالی را - در میان گروهی از مردم - تقسیم کرد. گفتم: ای رسول خدا، افراد دیگری هستند که از اینها مستحق ترند. فرمود: «إِنَّهُمْ خَيَّرُونِي أَن يَسأَلُونِي بالْفُحشِ، أَوْ يُبَخِّلُونِي وَلَستُ بِبَاخِلٍ»: «آنها (در مورد این مال) دو گزینه پیشِ روی من گذاشتند که: با رفتار و گفتار بد آن را از من بگیرند یا مرا بخیل بخوانند؛ درحالی که من بخیل نیستم».
[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم مالی را در بین گروهی از مردم تقسیم می کند و به دیگران چیزی از آن نمی دهد؛ از این جهت عمر رضی الله عنه می گوید: آیا از این مال چیزی به کسانی نمی دهی که از اینها مستحق تر هستند؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم در پاسخ می فرماید: «آنها به خاطر ضعف ایمان، در دریافت این مال اصرار و پافشاری دارند و به همین دلیل دو راه بیشتر پیش روی من نگذاشتند: یا اینکه با گفتار و کردار بد آن را از من بخواهند و یا مرا بخیل بدانند. لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم ترجیح می دهد مال مذکور را به آنها بدهد، چون بخل در اخلاق ایشان جایی نداشت و این بخشش از باب مدارا و به دست آوردن دل آنها بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5807